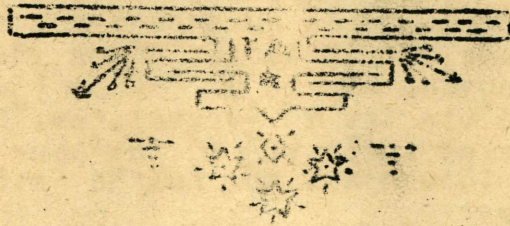

“ ΟΜΙΛΙΑ ”

ΤΗΣ « ΔΟΞΑΣ ΙΜΒΡΙΩΤΗ »

ΣΤΟ Α΄ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΔΥΝΕΑΡΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

18-19 του ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1944

Πιασλιό.

Συναγωνιστές και Συναγωνίστριες

Συνάδελφοι και Συναδέλφισσες.

Είμαι ιδιαίτερα συγκινημένη και εύτυχιομένη γιατί κατόρθωσα να σας φέ-
ρω τον αέρα και το πνεύμα της Π.Ε.Ε.Α., της Αρσενικής Κυβέρνησής μας.

Η Π.Ε.Ε.Α. υπήρξε η συμπύκνωση των πόθων του Λαού και ενσαρκώνει και εγ-
γυφται ότι λάδι διατηρηθούν τα δίκαια τα οποία απέκτησε ο Λαός μας με τό σκα-
λάι, τ' αίματα και τις δακρύς.

Η Π.Ε.Ε.Α. έδωσε σάρκα και οστά στους λαϊκούς πόθους με τις διάφορες νο-
μοθετικές πράξεις. Έδωσε τ' πρώτα στοιχεία για την αυτοδιοίκηση, ο Λαός γού-
τηκε τό μεγάλο αυτό αγαθό...

Η Π.Ε.Ε.Α. έδωσε με τή Λαϊκή Δικαιοσύνη τό δίκαιο πού επί 100 χρόνια εί-
χε έσπασμένη απ' τό προσώπο της Ελλάδας.

Δημιούργησε τό Αρσενικό ΕΛΛΑΣ πού είναι στατός και έχει όργανο του ΠΛΟΥ-
μπουργκ και των εθνικοπροδοτών, αλλά συμπραστότης του Λαού. Επασφάλισε
τήν ανεξαρτησία και έξυψωσε τήν Ελλάδα. Έδωσε τήν Εθνική Πολιτοφυλακή
πού είναι ό φρούρος της ηουχίας του Λαού. Άκόμα έδωσε Ιστορία στή γυναί-
κα, πράγμα πού επί 100 χρόνια δέν τό ανεγνώριζαν. Έδωσε τή Δημοτική γλώ-
σα... Έδωσε σούτα τό Λαϊκό στοιχείο για τό δύναμο και τό δικαίωμα του
Λαού, προσπαθήσε για τήν ίδρυση και της Λαϊκής Παιδείας.

Τί έννοούμε Λαϊκή Παιδεία;

Έννοούμε τό σχολείο σπλάγχο, επί τή σπλάγχο του Λαού. Σχολείο πού άγιάζει
τό Λαό. Σχολείο πού θέλει ν' αναδείξη τό Λαό, νά προάξει τό πνεύμα και τό
σώμα του. Κατηγορούμε τήν καλή παιδεία γιατί επί 100 χρόνια είχανε αυτό
άλλά δημιούργησε μία αντίδραστική νεολαία, και ή νεολαία σόν φύση επανα-
στοτική τήν μεταβλήθηκε σέ όργανο καταστροφής. Παράδειγμα έχομε τήν Γερμα-
νική νεολαία πού σκότωσε τήν καταστροφή στον κόσμο. Αν ή Παιδεία ήταν
προοδευτική, ή νεολαία δέν έγίνετο ποτέ καταστροφής. Πράγμα πού γίνεται φε-
νερό με τή νεολαία της Κοζιευτικής Ρωσίας.

Τί έκανε επί 100 χρόνια ή δική μας παιδεία; Ήταν κατ' έξοχήν αντίδραστική.
Και πού ήσαν τό χαρακτηριστικά της για νά ίδουμε μήπως ή κατηγορία αυτή
δέν είναι αληθινή.

Τό πρώτο της χαρακτηριστικό ήταν ή αντιλαϊκότητα. "Οχι σχολεία για τό Λαό.

"Οχι δασκάλους για τό Λαό, δασκάλους περιφρονημένους. Τίποτα φόρμακα. Όργα-
να υγιεινής κοιλίας. Κομμία φροντίδα για τήν υγεία, ή όταν χειραζόντανε
σνακισίσι ο κομμοκομμοσμός τό πρώτο μέτρο ήταν ό μισός του δασκάλου, ή
μείωση προσώπων για τήν παιδεία.

Άλλο χαρακτηριστικό έχτος της αντιλαϊκότητας ήταν ή αντιεπιστημονικότητα.

"Οχι έλεύθερη ή σκέψη, φόβος για τήν επιστήμη. Στή φυλακή όσά σκεπτόνται.
Επιστήμη και λευτεριά είναι αντίθετα πόνηματα. Κακού ή καλή. Ούτε νά δεί-
κνείς έμα στήν πόρτα ή τό παράθυρο. Και ό δάσκαλος νά μή μοιάζει τήν α-
λήθεια.

Άλλο χαρακτηριστικό, Συντηρητικότητα. Τίποτα τό νέο. "Αν έλεγε ό δάσκαλος
πως ή μαθητική κοινότητα είναι καλό πράγμα αυτός είναι κομμουνιστής έλεγε
ό Υπουργός. Πεταξέτε τον στή Γάβδο.

Άλλο χαρακτηριστικό της αντιδραστικής παιδείας ό Γερμανισμός και συμβατι-
σμός. Λογικολία, άποστήθιση. Έχομε σχολεία έργασίας έλεγαν οι Υπουργοί.

Άλλά τί σχολεία; Αν πήγαινε λίγη έκδρομή ό δάσκαλος, έστανε ή καταγγελία
του "Επιθεωρητή" ότι μετέβην και δέν εύρωμεν αυτόν εν τή αίχούση της διδα-
σκαλίας." - Άλλος συμβατισμός. "Επιτρέπομεν τήν αυτοδιοίκησην έλεγαν.

Άλλά όμα μάθαιναν ό Υπουργός ή "Επιθεωρητής ότι τό παιδί άγαπή τό δά-
σκαλό του, ό δάσκαλος γούτονα ύποκτος. Κάτι τρέχει. Είναι κομμουνιστής.
Γρήγορα έμα.

Ο Ατομισμός. Ο Αριβισμός. Το παιδί κορβιάζεται σόν ότιμα και όνι σόν
κοινωνικός ατομο.

Τέτοια είναι της αντιδραστικής Παιδείας τό ιδονικά. Είναι τό ιδονικά της
πλουτοκρατικής ελιταρχίας.

Αρχίζουν απ' τις Ιμπεριαλιστικές τάσεις. "Εμείς είμαστε ο περιούσιος Λαός. Εμείς να ζήσουμε και να ζήσουμε το ζατιμικό μας χώρο, αυτό έλεγε ως χτες η Γερμανία, Βαρμιά όδία στους άλλους. Εμείς κυρίαρχοι." Η Γερμανία πόνος απ' όλους. Αλλά εκολούκτατο με τον μονόθετο ήχο του Σαβινιουζού, παρλατιουό τ' ό επνιγε τό Λαό. "Όχι από αγάπη στην Ηατοΐδα σάν κάτι τό αγάπητό, Αλλά σάν κάτι που γυρεύει άλλες χώρες και σκυτάνει τό παιδιά μας και δέν τους δίνει ένα κομμάτι φανί. Γεγάλη ιδέα- τόνικη ηηλιό- Σόσια- Λοσικό- Σπάνη από μέ τια τού Λαού. Η Ελλάδα δέν είναι ίκανή να δρέση τό Λαό της ενώ έχει τό οες ταυτοπαργαγωγικές δυνάμεις που "τάν Αειλοποιήτουν δύναι υποροσεταιές. Αλλά ιδανικό της αντιδραστικής παιδείας οι επίλυτες ό ίτες. Τό μή άλλωχτή ή καρεστικύτα τάξη. Οι Νόμοι ό ίτες άσφαρίστοτες.

Η Ιστορία και η καίρα λένε ότι κα' ε εποχή και κάμε Λαός ανέπτυξε δικές του αξίες. Στη Σκάρχη πρώτη άρετή ήταν η κλιση. Σήμερα η κλιση δέν είναι ή δική άρετή. Στην Αίγυπτο άρετή ήταν ή αιδεμειία. Η Αίγυπτος έπανε τήν άδελοή. Στους Ήβραϊούς ό π τέρας έπαινε τήν κληση γιά τό μή χάσει ή οικυγένεια. Σε διάφορες Ιστορικές περιόδους υπήρχαν αξίες που δέν υπόρχουν σημερα. Πιδανόν αύριο δικές μας αξίες να ερίναυται τερατάδερες. Τό ερίωμα να μην παροσχή ή καρεστικύτα τάξη και οι Νόμοι έρχεται σε αντίθεση με τήν ε ελλιση της κοινανίας.

Τοίτε Ιδανικό κατ' εσοχήν, Ελληνικό είναι είναι ο αυτοκλασικισμός. "Όχι ο κλασικισμός, Αύτον τον αγαλούμε και τον εχτιμούμε σάν πηγή προόδου. Να γυρίσουμε πίσω και να μιλήμε όπως οι αρχαίοι. Να ντυνόμαστε σάν κι αυτούς. Ερχόνταγε ο γυατρός και έλεγε πάντε-εξη Ελληνικούδες που δέν καταλαβαίναμε. Στο σχολείο μαθαίνομε πάντε φράσεις και καίνες Λαός. Οκ. Γυμνασιάρχης έλεγε: Παθήτριαί σήμερα δέν ερίδε κατεργασέντα. Αύτη ήταν ή κλασική σπουδή. "Ομηρο; μισό ούλλο. Ήσαδο; μία γραμμή. Αριστοτέλη; καλόλου. Πλάτωνα; μισό ούλλο. Παιό "ταν τό πνεύμα τού αρχαίου συγγραφέα; τίποτα. Λέγαμε τήν κίτα ερνίζα, και τό νερό ύδαρ.

Αύτα ήταν τό χαροηηριστικό και τό Ιδανικό της αντιδραστικής μας Παιδείας επί 120 χρόνια. Εμείς τί αντιτάσσουμε; Τήν Λαϊκότητα. Η Παιδεία δέν κινείται πουθενό εν δέν διακνίεται από Λαϊκό πνεύμα. Αν τήν άρα που τό παιδί βρίσκαται στην κοιλία της μνας του εας ότου γίνει 22 χρονών, προσώνεται με τό Λαϊκό πνεύμα, σύμφωνα με τό συγγέρον, τις ανάγκες και τους πόδους τού ενοσόμενου Λαού. Πράστα και εκιστήη είναι τό δυό πόδια που δά στηρίξουν τό σύστημα της Παιδείας.

Η Λαϊκή Παιδεία δέν φοβήται να εδση τήν Αεωρία τού Πτόρβιν, ούτε τή εωρία τού Λαό. Τό εως είναι μαζί της. Δεν είναι εένη με τή ζωή. Επρίζεται στην πραγματικότητα και βρίσκαται κεντά στ' Λαό. Ο ε σφυνκασεεϊ τους πόδους του και τις ανάγκες του και δά προσπαθήσει να τό εγυρώσει ή ήικό και πνευματικό.

Αλλά χαρακτηριστικό της Λαϊκής Παιδείας είναι ή Απλοκρατική Παιδεία. Τά πάντα απλοκράτατα. Έχουν τήν αυτοδιόκησή τους. Έχει τό Απλοκρατικό του Λαό, για να μορφώση πολίτη δημιοκρατικό, να παρήνιο ερίγανο, αλλά διμυτογικό συντελεστή με πρατοβουλία και εσύνη, ερίγωνα της κοινανίας.

Ιδανικά του δέναι τό Ιδανικό τού Λαού. Τόί ποτε είναι αυτά; Τρώτε ή απελευθέρωση. Τού ετυτυχώς ο ίδιος ο Λαός απέγνησε τή Αευτεριά του με σίματα και λύσεις. Αευτερο τό κυριαρχικά δικαίματα που απέχλησε στην εγύνα για τή Αευτεριά. Αύτα δά ελασφαλιστούν και δά εεγελιχτούν άστα ενατύσοιντες τις πλουτοκαρπαγωγικές δυνάμεις εστα να ζήση ανεξόσσητα. . . . .

Τρώτε ή είρηνηκη συμβίαση με τους άλλους Λαούς. Και οι γείτονες Λαού δ' ανεκτύξουν τό αυτό Ιδανικό με τήν Λαϊκή Παιδεία.

Ποιά είναι ή Λαϊκή Παιδεία; Είναι ή ελακκληρατική Παιδεία που παίρνει τό παιδί απ' τήν κοιλία της μνας του, και φτάνει ως τό 22 του χρόνια.

Πώς γίνεται; Δεν παίρνει τό παιδί από τό 7 του χρόνια για να μάθει να γράφει και να διαβαζει. Προσκόλουεεϊ τήν εנדωμήτριο ζωή με ένα καλό γυατρό και ελασφαρίζει ένα καλό τοκετό. "Όχι ή μόνη να κλένει και να δουλεύει για να φέρει σταλλα παιδιά ένα κομμάτι φανί. Να μή Αηλάζει τό παιδί απ' τήν αρχή τις πίκρες και τό φαρμάκια. Ο ε υπάρχουν φρεφικοί σταθμοί για όλα τό παιδάκια. Έχουμε σήμερα σταθμό με σπουδατες εγκιστοστέσεις μα είναι μοναδικός στην Ελλάδα. Αλλά σ' όλα τό χαηρά και τις συνεικίες οι μάνες πηγαινουν στην δουλειά και τό παιδιά τους μένουν χωρίς καμμία φροντίδα.

Η προσχολική τωτή ζωή των παιδιών παίζει ρόλο στην ευχή και τό πνεύμα και τήν όποία δέν μπορεί να δάσει ή Λαϊκή οικυγένεια. Αύτό δά τό ανελάβει τό Κράτος που δά εδούσει παιδικούς σταθμούς για να προστατέφει τό παιδιά και να μην είναι αύριο δυστυχισμένα. Τά 5 πρώτα χρόνια της ζωής, είναι ή προκαταβολή όλης της ζωής. Η ευχλοπαδεία, οι αποκισιόδογοι, και οι τρελλοί, έχουν τήν αίτια τους στις συνήθειες που ζήσανε στα 5 πρώτα τους χρόνια.

Επειτα έρχεται ή περίοδος τού σχολείου. Πως τό ελέγουμε τό σχολείο;

Ενιαίο διαφοροποιημένο. Ενιαίο γιατί ένας είναι ο λαός και ένα είναι το σχολείο. Το Ισοπεδιστικό εκπαιδευτήριο δόθηκε, με τις νηπιαγωγούς ως το Πανεπιστήμιο, το πνεύμα του λαού δόθηκε με το λαό δόθηκε με επιστασιακή εργασία. Το πνεύμα του λαού πάλι του δόθηκε καταλάβαμε θέση μέσα στη Παιδεία διαφοροποιημένο γιατί η παιδεία δόθηκε χωρίζεται σε 14 20 και 30 βαθμούς. Το δόθηκε είναι δημιουργικό, παραγωγικό, του δόθηκε με βάση στη χώρα μας να νικηθεί η γενοκτονία, η κτηνωτοκτονία, η βιολογική, πνευματική πολιτισμός.

Όχι πια σχολείο Δημοτικό για τις κατώτερες κοινωνικές τάξεις, μεσαία για τις μεσαίες, και ανώτερα για τις ανώτερες. Η πόση αυτή η πλουτοκρατική διαίρεση. Η Παιδεία είναι ενιαίο.

Αρχή που δόθηκε πουταγεία από ενιαίο διαφοροποιημένο σχολείο είναι το σχολείο εργασίας. Η εργασία είναι η βάση του λαϊκού σχολείου. Όχι ένας ή εργασία που έλεγε το παλιό σχολείο με λίγο κινησία και περσινοκία.

Αλλά δόθηκε στην εργασία την κοινωνική ημερομίσθια που είναι. Τα την δίνουμε σαν ένα ανώτερο κοινωνικό λειτουργία. Η βάση το κομμάτι να είναι τον μήλο της γιά να γνωρίζω έτσι την αξία της και το δικαίωμα που έχει η εργασία. Ως τώρα το σχολείο δεν την έδινε έτσι. Ο εργαζόμενος λαός δίνει έμμεσα τούτη στη δουλειά κι όχι στο σπίτι.

Τί έκανε το παλιό σχολείο για την ήλική;

Μία ώρα μιλούσε ο καθηγητής κι έδινε μία ήλική πράξη. Αλλά αυτός που διηγείται, διηγείται κατά φαντασία δόση και επέλεση, και κατά φαντασία ταπιδεχόμενα και το έχτελ'υμε. Κι τον έλεγε η ώρα της σύγκρισης με το παλιό στρέφωμε βολικά την ήλική. Στο νέο σχολείο με την εργασία δόθηκε το παιδί το πρόβλημα της ήλικής. Το τελειώνει για να την εργασία γιατί είναι χρήσιμη και στην κοινωνία.

Δεύτερη αρχή στην οποία στηρίζεται το ενιαίο διαφοροποιημένο σχολείο είναι η άμεση πραγματικότητα. Όχι πια μαμωντισμός. Το γυρίζουμε πίσω να δούμε τί έκανε ο Κέρκερας, πόσο ύψος έχουν οι κερσείδες του Χαίδα ή πόσο σκαλοπότια έχει ο Πύργος του Αίφελ. Τί γίνεται γύρω του δεν τάζεσε το παιδί. Ερωτώνότανε ανούτι Ιστοριού κι όταν έβγαίνε στη ζωή τίποτε δεν ήταιρε. Σαν οσοτισμένο έβλεπε κάτι το άγνωστο. Η άμεση πραγματικότητα απαιτεί άμεσα να αναθεωρηθεί η ύλη. Τα παλιά κριματισμένα σχολεία σύγνε. Νέα στοιχεία. Στοιχεία τεχνικό κοινωνικό, λογικά, φυσολογία, φυσικά φαινόμενα. Βιολογία. Κι όχι στο χαρτί. Αλλά αντίμεταπίδονται σαν πραγματικότητα μέσα στην εργασία και στην εφαρμογή πάνω στη ζωή.

Τρίτη αρχή είναι η αυτοδιδασκαλία. Πάμε για δημοκρατία. Τί Λαϊκή Δημοκρατία λέει έχουμε ανάκη από ταίβνια βόγανα αλλά από ανώτερος γεμάτος ποταμούλια κι ευθύνας.

Τί χρειάζεται; Η σημερινή μπαίνει μπροστά μας το πρόβλημα: Εγώ και οι άλλοι. - Το παιδί δόθηκε συζήτηση για αυτοδιδασκαλία, για πόρους, Ιερούς και άπασαβίστατους. Βάλουμε όμως την κοινωνική ένωση. Τι αν ούτοι ίδουμε ότι οι νόμοι έρχονται σ' αντίθεση με την κοινωνική αλήθεια, τότε δό τους αλλάξ'υμε. - Αυτό είναι το πρώτο κύριο χαρακτηριστικό της Λαϊκής Παιδείας. Πρώτος είναι ο κοίτος βαθμός της Λαϊκής Παιδείας; Μοναχόχτηνο αυτότελές, και δωρεάν. Αυτή τη στιγμή προτείνουμε το σχολείο αυτή τη στιγμή γιατί είναι σχολείο θγαλμένο από το λαό, κομμά και αίμα που πάνω του δόθηκε η ήλική ή εκπαιδευση.

Τί επιθυμούμε στη στοιχειώδη μόρφωση; Πεινούμε μία γενική μόρφωση. Η γνώριση το παιδί την φύση και την κοινωνία. 2) Η γνώριση την ιστορία, που να την έχει σαν μέθοδο. 3) Η γνώριση στην καρδιά την αλληλεγγύη για να γίνει τίμιος και άδίκος. 4) Η γνώριση της Λαοκρατικής Κοινωνίας. Αυτοί είναι οι 3 μεγάλοι σκοποί του Λαϊκού Σχολείου. Και χρειάζονται 8 χρόνια για να πετύχουν οι σκοποί αυτοί και όχι 4.

Το παλιό σχολείο είχε το παιδί γυμνά, τυπολόγο, του έδινε μια μόρφωση και το μετέβαλε σε τράγο αποδιοκονοματισμένο. Έλεγε ούλει ού από ποτέ ο μοιητής δεν το τελείωνε. Το 1931 είχαν γραστεί 231.000 στο Δημοτικό και βγήκουν από την στή τρέη 81.000 δηλαδή εκτός από κείνο που δεν γράφτηκαν κοίλου στο σχολείο. Έχουμε, αλλά δεν έχουμε σχολείο. Υπάρχουν 8.700 Δημοτικά Σχολεία με 14.000 κώεις και χαρτί. Τί γίνεται το άλλα 4.000 χαρτί;

Επί 120 χρόνια τα χαρτί αυτά δεν είχαν σχολείο. Αυτοί οι κοίμοι είναι Ιεταξικοί. Και πάντα οι Ιεταξικοί κοίμοι ήσαν δευτικοί και βελτιωμένοι. Από τα 120 σχολεία το 5.300 ήσαν Ιεμοτάξιο. Πίος λοιπόν μόλις γράμματισμο; και γι αυτό έχουμε το ρεπόρ τ'υ αναλ'αβητισμού. - Το 2ου βαθμού ενιαίο διαφοροποιημένο σχολείο. Αυτό ήταν οπαγητής του λαού. Δεν είχε το δικαίωμα να μπει στο σχολείο των ευέπων και πλουσιών. Απεκλείοντε οι στανί. Ημείς ζητήμε άχρονο αυτότελές και δωρεάν και να βρωθ'υλο τα παιδιά που έχουν τα εφόδια. Ζητήμε να γίνει χτήμα του λαού. Κι ο εργαζόμενος λαός δεν θέλει μόρφωση τυμνοσίου μαμωντική, Ιεταξισμού, που δουλοπαροχία τον μαμωντισμό, αλλά να παραδώσει η Γέση Παιδεία δημιουργικά παραγωγός.-

Όλοι επιθυμούμε ή πνευματική καί υλική ζωή ν' εκπαιδύει το μαθητή.
Τό 4χρονο Γυμνάσιον ν' γίνει επαγγελματικό. Τό εδω είναι άκαυτός. Νά τό
Γυμνάσιον δά δώσει επαγγελματική μόρφωση, πού έμείς θέλουμα νά δώσιν ίδε-
ολογική; Τό Γυμνάσιον πού μέν του έργου ήταν νά δίνει άκαυτός άνίκανους
για δουλειά, αλλά άνιράκους πού μέλαινον λίγα κινήματα, λίγη πύση για,
καί χύρην σ' άπείτι τους για νά χυθ'ν τό βίος τού λαού.

Τό 4ση παιδεία οργανώθηκε τό 1870 με τίν Βιβρόν Κάουερ καί μετοσέλησε
καί ύλη ή Παυαριική πολιτοκρατία στήν άμεση Ελλάδα καί 60% ή πληθυσμός
της ήταν άγροτικός.

Τί προσέφερε; Σύμφωνα μέ στατιστικές τό 60% ή πληθυσμός της Ελλάδας
είναι άγροτικός. 20% βιομηχανικός καί βιομηχανικός, 10% εμπόρικός, καί 10%
ελευθέριον επαγγελματιών. Για τό 40 ύπάρχουν 4 μόνο Γεωγικές Γεωγικές Σχο-
λές. Για τό 20% 3 μόνο τεχνικές όνότερες σχολές, για τό εμπόρικός επαγγέλ-
ματα 44, καί για τό ελεύθερα. Δηλαδή για τό 4 10% τού λαού ύπάρχουν 500
Γυμνάσια. Αυτή ή άντι γαρία, αυτή ή άσυνέπεια, ή άκαταλόγητη 4ση παι-
δεία. Πώς τό οργανώμε; Νά γιναι ή ή παιδεία καί τίποτα τρόπο πού
ναντιπολινεταύ στίς σχολές τών κατοίκων καί νά δρώγει τόν υλικό καί
πνευματικό πολιτισμό της χώρας.

Τί δά γίνεαι σέ μία άγροτική περιφέρεια:

Νά κάνουμε ένα άγροτικό Γυμνάσιον. Τό δά γίνουιν όλοι άγρότες; Όχι όλοι
έχουν ίδιαίτερες κλίσεις δά πάνε στανόνα σχολείο.
Τό 4χρονο Αηροτικό σχολείο νάιναι ότι ν' διδάσκει τίς κλίσεις. Όσα δέν
παρουσιάζουν ίδιαίτερες κλίσεις, δά μπουν σ' άγροτικό γυμνάσιον. Τά δά
γίνουιν όλοι γεωργόι; Ο γεωργία μας δέν δά ποσάίνα σ' ή έδα έσποτο.
Δά είσοχτιύς μηχανός. Δά χρειάζουιν έργαστήρια για τίς μηχανός. Δά χρει-
ασουιν σχολές πού αναπτύξουν τήν γαυραπειρία τήν μηχανία. Καί δέν δά-
σιναι έκαί τά κριόντα. Δά έγει γύρω άγρότες καί δά χημικός ή έλεος ή πα-
ραγωγός νά διαδίδει τό εμπ. κευατό τ.υ, κωός νά χρειάζεται τό π.ροϊόν
ή εμπόρος. Για γεωργός ασχλείται μέ τό έδαφος καί έχει ανάγκη από έδα-
φολογία. Πρέκει νά ξέρει τήν κατάλληλη λίπανση καί χρειάζεται ή χημεία.
Χρειάζεται ή δειγματοληψία, ή συμπαρημία. Έχει φρ'ύτα έχει γάλα, έχει ζά-
α, καί όλα αυτά άνήκουν τό πεδίο έρευνας τών άγροτικών γυμνασίων. Τά γνω-
ρίση; άγροτικός κληρονομός τήν ιστορία τ'ύ τόπου του, καί όχι τό είς μέ-
καί είς Ω. Τό γνωρίσει τήν φιλοσοφία καί φιλολογία όλων τών λαών καί όχι
μόνο τή δική του. Νά δαδούν μέσα τεχνικό πού νά φαίνεται ανάγλυψη ή γραμ-
μή της τέχνης. Η ~~έδα~~ τάση δά είναι ένω στήν άγροτική χειρωνακτική εργο-
σία καί δά γυρίζει ή μαθητής στήν τάξη καί δά λύνει τά προβλήματα της βιο-
χημείας, ζωολογίας, νά συμβουλευεται τήν έπιστήμη, ~~έδα~~ έδα
δου στίς τού δά συζητά κωός είναι οι καλύτεροι τρόποι για νά έκφρασει
ή άγροτική οικονομία, ή άγροτική υλική καί πνευματική ζωή. Τέτοια γυμνά-
σια δά είναι ή φάρος για τήν ανάδειξη τού άγροτικού πολιτισμού καί όχι
νά βράζουν μοσπίστευτους αποφοίτους γυμνασίου ίκανούς για τό μαφφεινέο
καί νά περιθωριούν τους πάντας καί τό πάντα καί τή δουλειά, αλλάφορές
τού άγροτικού πολιτισμού καί της οικονομίας.

Σέ βιομηχανικές περιοχές τό γυμνάσιον δά οργανωθούν καδ' όμοιο τρόπο τά ά-
γροτικά γυμνάσια στίς άγροτικές περιοχές. Τό βιομηχανικό γυμνάσιον δά λει-
τυργήσει σέ αστικές περιφέρειες. Αυτός ή άναμώσης πολιτισμός δέν ήτο
προϊόν σ'ό λαό. Στό βιομηχανικό γυμνάσιον δά διδασκτιύν οι φυσικοί νόμοι,
ή μηχανική, ή κεραμοποιία, ή στροβίλεται στούς νόμους τού ηλεκτρισμού καί
τ'ύ μαθητισμού. Τί έπιστήμη δά δώσει τήν ιστορία τ'ύ τόπου καί τήν ευ-
χογγία τών λαών. Ξέκουνα μέ τόν οικονομικό χάρτη της Ελλάδας καί βροσιση
καί ο εκπαιδευτικός χάρτης της.

Τό βιομηχανικό γυμνάσιον άλλη μορφή δάχει σ'ό παράλλο καί άλλη σ'ό πόρως.
Υατό τόν έδαίο τρόπο δά γίνουιν Παιδικά Γυμνάσια, μέ μέσ'ό πλοίο, τή βό-
κα, τόν Όκεανός.

Υαλλοτεχνικά μέσσο τό δάατρο, τό κινηματογράφος, τόντου δά γήση τό παι-
δί χειρωνακτικό καί δά εφαρμόσει τήν έπιστήμη.

Τά αλλοσοικά γυμνάσια μόνο τάρη τό ζητούμε. Τό γυμνάσιον αυτό δά κωδικοποιεί
από τό περιτό υλικό πού τού στείμαγνανε. Τάρη τό διδάσκει άλλ'ινη φιλο-
για καί δά μάθει πραγματικό λατινικό. Τό στυδός τήν Αγγλίσ γλώσσα καί
τήν έπεία δά μπορεί νά χειριστεί. Όχι όκλως νά μάλαίνει καί νά δελίξει
τά όρχαία δά γυρίζει στούς άρχαίους τόπους, δά γνωρίση τή καί καί τήν έπι-
στημονική τών αρχαίων.

Για τό παρτιά της κατώτερης μορφωτικής ίκανότητας καί δά τελειώνουν τό
έχρονο δημ. σχολείο σέ ηλικία 14 ετών δέν άφήνονται σ'ό έλεος τ'ύ βε'υ.
Οσ έδρυσούν για αυτά έπιμορφωτικά σχολεία. Τελειώνοντας τό δημοτικό καί
μπήνοντας σέ δουλειά, δά δουλεύουν 5 ώρες. Τίς άλλες ώρες δά πηγαίνουιν
σ'ό σχολείο. Σέ Γυμνάσιον, μέ τους ίδιους καθηγητές καί ύλη π'ό άπλοποιη-
μένη...

Πόρα από αυτήν λά ύπερχη κίνηση γράφω, τὴ θέατρο, τὸ ουσιαίτις, παύ λά
συνδέον τὸ γυλειό με τὴν κοινανία.
Ποίος λά τὰ κίνη ἴλα οὐτα, θέβαία ἰ δόκιμος, η ἴος δόκιμος ἰ Πμεῖς.
Πμεῖς ἀνακολλημέ στό πλῶ του λαού, καί πάλι λά στολόμε πλῶ του γιά
νὸ εξασφάλιση τὰ κυριαρχικά του δικαιώματα καί νὸ ἐφυλαξεί.
Εἰ δὲ δόκιμος ὄχι κίῶ ἰ ἀκροβυγμένως, ἰ πεινασμένως, ἰ χαρισμένως, σέ τὰ-
Ξεῖς ἀπ τὴν πλουτοκρατικῆ ἀλιμαρχία. Οἱ ἀληγίτες τοῦ Πανεπιστημίου δέν
καταδέχονταν τοὺς καθηγητὺς τοῦ Γυμνασίου, καί οὐτοί τοὺς δασκάλους.
Καί με ποίος δικαίωμα οὐτό; με τὸ δικαίωμα τοῦ διαίρει καί βασίλευε."
Από καθηγητὺς Πανεπιστημίου ὡς τὸ ἀμυστικό εἰμασσε ἰ δόκιμος, με τὴν
μόνη διαφορά τὴν προσκόνα δουλεία, τὴν ὀνάτερη καί ἴση καταβαίνουμε δυο-
καλύπτω. Ἀκατῶμε ὄλοι οἱ δόκιμοι νὸ παίρνουν Πανεπιστημιακῆ μάρτυση
Γιά νὸνταποκρίτεῶν οἱ δόκιμοι καί καθηγητὺς στίς ἀποιτήσεις τοῦ ἔντιμου
διαφοροποιημένου σχολειοῦ ἰ χυλισοῦ νὸ μετεκπαίδευοῦν, καί ἐπὶ ἀμνη μη-
τεκπαίδευση ἰ δόκιμ τὰ ἐσόδδια γιὸ νὸ μισοῦν νὸντιμεταπίσων τὰ προ-
βλήματα τὰ ἀγοστικά, τεχνικά, βιομηχανικά.
Σα ποέπει ὄλοι νὸ μορφωοῦν καί κοινανιολογικό γιὸ νὸντιμεταπίξει δια-
λεχτικά ὄλα τὰ κοινανικά προβλήματα. Τὸ χτές δέν εἰναι ἴκαρῶφτ με τὸ
σημασ. Καί τότε κανείς δέν ἀντιδοῶ. Πιστὶ ἰ εἶρει κίς ἰ σημεσινῆ κα-
τάσταση εἰναι ἀπότοκος τῆς χίς.
Δέν εἰναι κερτοχή τοῦ δασκάλου μόνο ἰ τάση, ἀλλὸ ἴλη ἰ κοινανία, γιὰ νὸ
εἴ τὴν φυχή τοῦ λαοῦ καί νὸ τὴν ἐφυληρεῖ.
Σ αὐτὸ ἀποβλέπαμε ὄταν ἰ Π.Ε.Ε.Δ. πιστεσε ἰ ἔνω δάσκαλο ἰπ τὸ Δημοτικό
ὡς τὸ Πανεπιστήμιο, ὀδηγητή καί ἐργάτη τῆς Παιδείας, συμπροσέστη λαοῦ
στὴν ἐξασφάλιση τῶν λαοκρατικών του δικαιώμ...

εἰς εἰς

ΠΕΙΘΟΣΗ Π.Ε.Χ.-Κ.Κ.Ε.

ΤΙΜΗ -2- ΟΚ. ΕΠΑΡΙ.

